

2009 წელი, 26 მარტი - 1 აპრილი
ფასი 90 ლარი

ქართველი კუნძული

№11 (445) გამოცეს 1998 წლიდან

არამოძალაობრივალ,
მაშინაც კი, როცა
გაპრაზებულები ხართ!

გაერთიანებული ერქბის ორგანიზაციის
გენერალური მდივინის ანგარიშმა მსოფლიო
ში ბავშვების მიმართ ძალადობის კვლევის
შესახებ მთელი მსოფლიოს ყურადღება მიიქ-
ცია. ანგარიში ბავშვების მიმართ ყველა სა-
ხის ძალადობის მაღლა მაჩვენებლებზე გა-
მახვილდა ყურადღება. ეს ანგარიში მოუწო-
დებდა თოთოულ ქვეყანას, შემდგომში განე-
ხორციელებინა კვლევა და გაეპალიზებინა
ბავშვების მიმართ ძალადობის მატეტაბი. ამ
მოწოდების შედეგად, 2007-2008 წელს, „იუნი-
სეფის“ დაკეთითა და სმთავრობო და არა-
სამთავრობო სექტორებთან თანამშრომლო-
ბის შედეგად, საქართველოში ბავშვთა მი-
მართ ძალადობის ეროვნული კვლევა ჩატარ-
და. კვლევის მიზანი იყო იმ ძალადობის ხასა-
თისა და მასშტაბის გაგება, რომელსაც სა-
ქართველოში განიცდიან ბავშვები. ეროვნუ-
ლი კვლევა აღწერს ბავშვთა მიმართ ძალადო-
ბის დონეს და ბავშვთა უგულებელყოფის მას-
შტაბებს ოჯახებში, სკოლებას და მმოქაბელთა
მზრუნველობას მოკლებულ ბავშვთა დაწეს-
ბულებებში, ასევე, იძულებით გადაადგილუ-
ბიო პირთა კოლექტიურ ჯანტრობში.

კულტურის თანახმადა, საკრონელოში ცეკვის მიერაცხვის. კულტურული მიმართულების განვითარების მიზანი სახვადასახვა ფორმის ძალადობის საკმარის მაღალი მაჩვენებელი დაფიქსირდა. 11 წლამდე ასაკის ბავშვთა 79,8 პროცენტი განიცდის ფიზიკურ, ხოლო 82,3 პროცენტი – ფსიქოლოგიურ ძალადობას; 11-18 წლის ასაკის ბავშვების 44 პროცენტი განიცდის ფიზიკურ, 59,1 პროცენტი – ფსიქოლოგიურ ძალადობას, ხოლო 9 პროცენტი სექსუალური ძალადობის მსხვერპლია. მართალია, ფიზიკური დასჯის ყველაზე გავრცელებული შემთხვევები შეიძლება არ ჩაითვალოს სასატყიად (საჯდომზე ხელის დარტყმა, თმის მოქაჩვა და ყურის ანევა), მაგრამ არსებობს უფრო მძიმე ძალადობის შემთხვევებიც. ფსიქოლოგიური დასჯის ყველაზე გავრცელებული ფორმა არის ცეკვის მიზანით დასახება და ბავშვის ონცხავა.

გვერდი 5

საქართველოს კედაგრგია და ეპიკორთა თავისუფალი აროვავშირის გურული

ପ୍ରେରଣା ୩

რას ფიქრობენ ეთორებების ლასლები

სახელმძღვანელოში,
ეროვნული გამოცდების,
რეპარატორობის და
თორმეთის
სწავლების მისახელ

ପ୍ରେରଣା ୫

ქართული ფესტები
ეპიკური - გრიგორ
ვერაპის ცაფიქალით
გამოცვეული ქართველ
სტადიონი

83/107

ဗုဒ္ဓဘာသုပေါ်မြို့ ပုဂ္ဂန်ကျော်မြို့ ပုဂ္ဂန်ကျော်မြို့ ပုဂ္ဂန်ကျော်မြို့

„ქართული საქმე ქართველება უდღა გააკეთოს“

„...როგორც ვიყავით ფეტვის მარცვლებივით დაფანტული, ისეთივე დაწრისით.

ვერც ცისა ერთ ვერ გაერთიანდება, თუ მას საერთო მიზანი, საერთო იდეალი არა აქვს. რა მიზანი აქვს დღეს ქართველ ხალხს, რა იდეალი? არავითარი. ქართველებმა საერთო ეროვნულ მიზნად მტრის მიერ დაცყრიბილი ტერიტორიის (აფხაზეთი და შიდა ქართლი) დაპრუნებაც კი ვერ ვაქციეთ. აფხაზეთისა და შიდა ქართლის ბეჭ-ილბალზე მარტო დევნილების წუხან. დანარჩენ საქართველოს კი ეს პრობლემა სრულყბით არ აწესებს. ყურსაც არ აბარტყუნებს. ახლა კი არა, ომის დროსაც ასე იყო. როცა ქართველების უმცირესი ნაწილი სისხლს ღვრიდა, თავს წირავდა, უმრავლესობა (უდიდესი უმრავლესობა!) „ვარხალალოს“ დასხახოდა, ქეითსა და ჭამა-სმაში ატარებდა დროს. სრულებით არ ადარებდა „ჭამუნისა და თანამოძმეობათა მოადომარეობა“. წლები გა-

შიდა, რაც აფხაზეთი და შიდა ქართლი წართმეული გვაქვს. დაბრუნებას არავითარი პირი არ უჩანს. პირიქით, რაც დრო გადის, მით უფრო ქრება დაბრუნების იმედი. ეს ვითარება მთელი ერთს წარმოადგინება საგანი ვერ გახდა. სამაგიროდ, მთელი საქართველო მით არის აქცილოპინებული, რომ აზია-ევროპის დერეფანი ვიქნებით. ყველა ამ დერეფანში გაივლის. გამცლელ-გამომცლელი წასუფრალს გადმოგვიყრის და ერთი მაგრად გავძლებით. ამის მეტზე არაფერზე არ არის ლაპარაკი. დერეფნობა არ შეიძლება ერთს მიზანი იყოს, მისი იდეალი გახდეს. თუ ქართველის ოცნება ის არის, რომ მსოფლიოს ორლობები გახდეს, მაშინ საბოლოოდ დაღუპულა ჩვენი საქმე და ეგ არის.“

ამონარიდი ინტერვიუდან
გაზეთი „საქართველო“, 4-11 აპრილი, 2000 წელი

რას ფიქრობენ მეთორმეტე კლასები

სახელმძღვანელობის, ეროვნული გამოცდების, რეალიზმის და თორმეტილიანი სცავლების შესახებ

XII კლასის კართალის სახელმძღვანელო - საკითხავი თუ საჭირო შეგნი

ბოლო რამდენიმე თვეა, რაც გაზეთ „ახალი განათლების“ ფურცლებზე ცხარე პოლემიკა გამართული მე-12 კლასის ქართულის სახელმძღვანელოსთან დაკავშირდებათ. ნაწილი პედაგოგებსა მიიჩნევს, რომ სკოლამ მხოლოდ იმდენი ცოდნა უნდა მისცეს ბავშვს, რამდენიც მისაღები გამოცდებისთვის ესაჭიროება, თუმცა თვითონვე მოდიან ნინაალმდეგობაში, რადგან, თუ ქართული ენისა და ლიტერატურის მისაღები გამოცდების ტესტის IV ნაწილს გადავხედავთ, ვნახავთ, რომ ეს ნერითი უცხო ტესტის ანალიზის უნარს ამონებს ეს სახელმძღვანელო აპიტურინტს ზუსტად უცხო ტესტის გაგებასა და გააზრებაში ეხმარება, უკითარებს კითხვის უნარს. აგებულია XII-კლასელთა ასაკობრივი თავისებურებების გათვალისწინებით. 17-18 წელი, ეს არის ასაკი, როცა ადამიანი განვითარების ახალ ეტაპს იწყებს, უკვე აცნობიერებს, რომ გაკვეული საზოგადოების წევრია, რომელშიც საკუთარი ადგილი უნდა დაიმკიდროს. სწორედ ამაში ეხმარება მათ XII კლასის სახელმძ-

ვანელოში შეტანილი ტესტების მრავალფეროვნება, აქ ხომ არაფერია დაშტამპული, შესაბამისად, არც მზა რეცეპტებია მოწოდებული ამა თუ იმ საკითხზე. მოსწავლე თვითონ არის ექსპერტი, კრიტიკოსი, შემდასტებელი. მეტყველა, რეპეტიტორის მიერ მოწოდებული მზა მასალა დაეხმაროს მათ ამაში.

თუ სკოლა და პედაგოგები გრძნობენ პასუხისმგებლობას იმ მოსწავლეების მიმართ, რომელთაც სურთ ეროვნული გამოცდების ჩაბარება და შესაბამისად, სწავლის გაგრძელება უმაღლეს სასწავლებელში, მაშინ შეიძლება საგაკვეთილო დროის გამოყოფა მისაღები გამოცდების საპროგრამო მასალის გადასამეორებლად, რომელიც შეიძლება მოიცავდეს საშუალო სკოლაში შესანავლ ყველა მზერალსა და ლიტერატურულ ნახარმოებს, რომელთა წარითხვაც აუცილებელია კარგ საშუალო განათლების მისაღებად. მიო უფრო, რომ დამამაცავრებელი კლასის მესამე ტრიმესტრი, ეროვნული სასწავლო გეგმის თანახმად, აბიტურიენტის მუშაობაზეა გათვლილი.

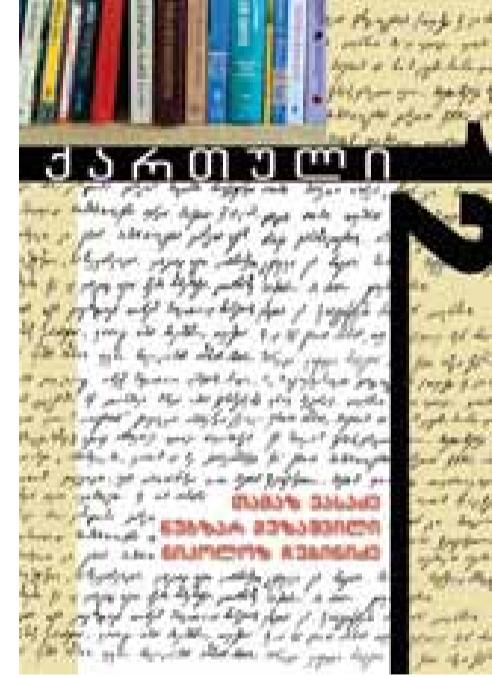
ამრიგად, ვფიქრობ, მთავარი მაინც ჩვენს პროფესიულ უნარებზე, საშმისადი სიყვარულსა და ნება-სურვილზეა დამოკიდებული.

ჩემი აზრით, ეს სახელმძღვანელო დაეხმარება მოზარდს პიროვნებად ჩამოყალიბებაში. დამეთანხმებით, კითხვის გარეშე წარმოუდგენელია აკეთო რაიმე ლირებული და აკეთო ხარისხიანად.

„ქართულის“ სახელმძღვანელო ჩვენი სკოლის XII-კლასელთა საყვარელ, სამაგიდო წიგნად იქცა, ისნი დიდი მონდომებით კითხულობენ, საუბრობენ და მსჯელობენ ყველა აქ დასმულ საკითხსა თუ პრობლემაზე და ნამდვილად არ მიაჩნიათ, რომ ეს თარიზე შემოსადები წიგნია, რომელსაც მკითხველი არასდროს გაუჩინდება. იციან, რომ ეს სწორედ ის არის, რაც მათ სჭირდებათ.

ისე, აჯობებდა, თვითონ მათთვის მოგვემინა.

5აზო ცერტიფიცია
სკოლა „სარემელის“ ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი

თაკო გაბაიძე:

ჩენი ლიტერატურის სახელმძღვანელო რომ ვნახე პირველად, ერთადერთი აზრი, რამაც მომენტალურად გამიერვა თავში, იყო ის, რომ ამ უზარმაზარი წიგნის ყოველდღიურად ტარება სკოლაში დალიან გამიჭირდებოდა. შიშმა შემიპყრო, თუმცა, სარჩევის დათვალიერების შემდეგ, ეს გრძნიბა სადაცაც გაქრა და ჩემში სიახრულმა, ბედნიერებამ და უსაზღვრო ინტერესმა დაისარაღები სხვადასხვა აქტუალური თემისა და პრობლემის მიხედვითაა დალაგებული, რაც ვფიქრობ, მოზარდში პარალელების გავლენის, ერთი იდეის გარშემო რამდენიმე ნაწილში გაერთიანდების ანალიზის უნარს აყალიბებს. მკითხველის დაინტერესების ორიგინალური და ეფექტური ხერხის უცხო ნაწილში გამოიყენებული. პირადად მე, სელინჯერის მოიხსების, „თამაში ჭავის ყანაში“ ნაწყვეტის წიგნში უხვადა გამოყენებული. პირადად მე, სელინჯერის მოიხსების და უზარმოების განვითარების მიზანის მისაღები განვითარების და უზრუნველყოფით ამა ნაწილში მომავალი განვითარების და უზრუნველყოფით ამა ნიგნის განვითარდა, რის გამოც საერთოდ არ განანობ, რომ მის შესანავლას ჩემი საბიტურინტო დროის ნაწილს უფრო და სხვებსაც ამას ვურჩევ: ნუ აქცევთ ამ წიგნს მხოლოდ მომავალში ნასაკითხ კლასგარეშე ლიტერატურად, თუ არ დაგინიათ კითხვა, დანწყეთ, წინ ბევრი საინტერესო რამ გელით... მშერს თქვენი!

თამუნა ინარიძე:

XII კლასის სახელმძღვანელოსთან დაკავშირებით გამოთქმული პრეტენზიები ჩემთვის სრულიად მიუღებელია. მე სკოლაში, საგაკვეთილო რეკიმში, გავდივარ ამ წიგნს და ბევრ კარგ რამეს ვიღებ. მაგალითად, ბევრისთვის საგამოცდო პროგრამას აცდენილი, არასაჭირო ნაწარმოები ჩემთვის მიზეზი გახდა უფრო მეტად დავინტერესებული უველი ნახარმოების ნაკითხების შემდეგ ვერტენობ, რომელიც ერთიობის შემდეგ ვერტენობ, ჩემი ერთიობის ვიზრები, ჩემი თვალთან ერთიობის არეალი ფართოვდება და სადაცაც უსასარულიბისკენ მიდის, მეტად თავდაჯერებული და გამშედავი ვხდები. ამ წიგნის დამასრები, მე უკვე შემიძლია ჩემი კომპეტენტური აზრი გამოვთქვა მთელ რიგ სადისკუსიო საკითხებზე. ჩემი რჩევა იქნება უფროსი თაობის ნაწილში მიმართ, წინ ბევრი გამოიტიქულები და ნუ ეცდებით, შველები იმავე იდეოლოგითა და პრინციპით აზრავნებით აზრავნების და უზარმოების მიზანის მისაღები განვითარების და უზრუნველყოფით ამა წიგნს მხოლოდ მომავალში ნასაკითხ კლასგარეშე ლიტერატურად, თუ არ დაგინიათ კითხვა, დანწყეთ, წინ ბევრი საინტერესო რამ გელით... მშერს თქვენი!

თამუნა ქურდიანი:

XII კლასის ქართული ენისა და ლიტერატურის სახელმძღვანელოში საზოგადოების არაერთობის მისამართის მისი დალევება, არ ვეთაბები, პირიქით, ეს მეტად საჭირო და აუცილებელია ისეთ ასაჭირო განევს, რომ უკვე

რეაქცია გამოიწვია. ფიქრობენ, რომ ეს სახელმძღვანელო მოსწავლებს არაფერს მისცემს.

ჩემი აზრით, სახელმძღვანელო მოსწავლებისათვის სანტერესო თემატიკით არის გამორჩეული. წიგნში სხვადასხვა თემა ისეა შერჩეული, რომ საშუალებას გვაძლევს აცდენილი, არასაჭირო ნიგნით და უზრუნველყოფით ამა წიგნის მიზეზი გახდა უფრო მეტად დავინტერესებული. ჩვენ გვიქრობთ, ვერამათობთ და სწორ დასკვამდებარების ახალი ეტაპის დასანებებად.

რამცაც უფრო შემაყარა XII კლასი, ეს ჩენი „ქართულის“ სახელმძღვანელოა, წიგნი ისეა შედგენილი, რომ უკვე მყარი ნიადაგი მზადებები ცხოვრების ახალი ეტაპის დასანებებად. ჩემი კითხვით ამა წიგნს მიზეზი გახდა უფრო მეტად დავინტერესებული. ჩვენ გვიქრობთ, ვერამათობთ და სწორ დასკვამდებარების ახალი ეტაპის დასანებებად. ერთი სიტყვით, წარმოდგენა ვერამობის შემდეგნის სხვადასხვა ქვეყნისა და ეპოქის შესახებ, თვეუკირით ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სხვადასხვა თემა ისეა შერჩეული, რომ მის შესანავლას ჩემი საბიტურინტო დროის ნაწილს უფრო და სხვებსაც ამას ვურჩევ: ნუ აქცევთ ამ წიგნს მხოლოდ მომავალში ნასაკითხ კლასგარეშე ლიტერატურად, თუ არ დაგინიათ კითხვა, დანწყეთ, წინ ბევრი საინტერესო რამ გელით... მშერს თქვენი!

ლილიკ კიკილაშვილი:

ჩემი აზრით, XII კლასი და თორმეტნიანი სასწავლო სისტემა ძალიან მნიშვნელოვანი და გამართლებულია. სკოლის დამთავრება იმსეთ ასაჭირო განევს, რომ უკვე

თავდაჯერებული, შენს თავში დარწმუნებული ხარ, აღარ მერყეობ. იცი, რა გინდა, ვინ გნონ გახდე, აღარ ორჭოფობ. ეს არის დრო, როცა უკვე მყარი ნიადაგი მზადებება ცხოვრების ახალი ეტაპის დასანებებად.

რამცაც უფრო შემაყარა XII კლასი, ეს ჩენი „ქართულის“ სახელმძღვანელოა, წიგნი ისეა შედგენილი, რომ უკველადური ჩვენს აზროვნებაზეა დამოკიდებული. ჩვენ გვიქრობთ, ვერამათობთ და სწორ დასკვამდებარების ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სხვადასხვაც გვიდივრობით ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სასწავლო და ტესტის კარგად აღმართობაში გვიდივრობით ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სასწავლო და ტესტის კარგად აღმართობაში გვიდივრობით ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სასწავლო და ტესტის კარგად აღმართობაში გვიდივრობით ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სასწავლო და ტესტის კარგად აღმართობაში გვიდივრობით ადამიანურ ურთიერთობის წიგნში სასწავლო და ტესტის კარგად აღმ

କ୍ରମିକାଳୀର୍ଥ

ქართული ფასვები ევროპაში –
გრიგოლ ფარაძის ნაფიქრალით გამოწვეული
ქართველ სტულენდთა შთაგეზლილებები

9-19 მარტს, წმიდა გრიგოლ ფერაძის სახელობის თბილისის უნივერსიტეტში (რექტორი ვახტანგ ფერაძე), ლექციების ციკლის წასაკითხად, სპეციალური მოწვევით, ვარშავის უნივერსიტეტის პროფესიონელები - დაგით ყოლბადა და ჰენრიკ პაპროცკი ჩამოვიდნენ. სალექციო კურსის განრიგით გათვალისწინებულმა დასციპლინებმა სტუდენტებზე განსაკუთრებული შთაბეჭდილება მოახდნა. 10 დღის განმავლობაში მათ საშუალება ჰქონდათ, მოესმინათ ლექციები შემდეგ ოემებზე: „ევროპული ცივილიზაცია“, „ქრისტიანული ოჯახი და ნარმატებული ტრადიცია“, „ქალი და ეკლესია“, „მმინდანები და მათი სასწაულები“, „ქართული ფესვები ევროპში“, „Европа ХХI века и христианство“ и „Отношение христианства к иудаизму (церкви и синагоги)“ და სხვ.

ნიკა პეტროლაშვილი, უკრნალის-
ტიკის ფაცულტეტის III კურსის სტუ-
დენტი: მოხარული კარ, რომ ჩვენს
უნივერსიტეტს ბატონი დაიკით ყოლ-
ბია და ჰენრიკ პაპროცკი ეწვევნენ.
მათ მიერ ნაკითხულმა ლექციებმა
ჩემზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდი-
ნა. ისინი ძალზე საინტერესო და
მნიშვნელოვან საკითხებზე გვესაუბ-
რნენ, ბევრი რამ ჩემთვის აღმოჩენა
იყო. მიმართია, რომ ყველა ქრისტიან-
მა უნდა იცოდეს, თუ როგორ განვი-
თარდა ქრისტიანობა დედამიწაზე,
რამ ჩაუყარა საფუძველი, როგორ
გავრცელდა და აღორძინდა. ძალზე
საინტერესო იყო ჰენრიკ პაპროცკის
მიერ ნაკითხული ლექცია – „Жизн и
творчество святого Григория Просветителя“.
მე, როგორც მნიდა გროგოლ ფერაძის

სახელობის თბილისის უნივერსიტეტის სტუდენტს, ერთგვარ ვალდებულებად მიმართია, ამ ადამიანზე იმაზე მეტი ვიცოდე, ვიდრე სხვა ადამიანებმა იციან. ვფიქრობ, ლირსეული წინაპერების, შეინდანების ცხოვრებისა და მოღვაწეობის გაცნობა ახალგაზრდობისათვის უდავოდ მნიშვნელოვანია. დიდი სურვილი მაქსი, მსგავსი ლექციების ციკლი ქართველმა მამა-ოებმაც წიაკითხონ სკოლებში, უმაღლეს სასწავლებლებში, რადგან მართლმადიდებლობის შესახებ ცოდნის გაღრმავებით შესაძლებელია უფრო მეტი კეთილი საქმის კეთება და ჭეშმარიტების გზით სიარული.

ხატია მესხია, იურიდიული ფა-
კულტეტის | კურსის სტუდენტი:

ბედნიერი ვარ, რომ მომეცა საშუალება ბატონ დავითი ყოლბაიას და მამა ჰენრიკ პაპროცკის ლექციებს დაგვსწრებოდი. ლექციებმა განსაკუთრებული შთაბეჭდილება მოახდინეს ჩემზე. შევიტყვე ძალიან ბევრი საინტერესო და მნიშვნელოვანი საკითხი. მაგალითად, თუ როგორ განვითარდა კერძოთაყვანისმცემლობიდან ქრისტიანობა, რა კაში-

ମୋ ତାର ମୋରୀ, ସିଲାନ୍ଧିତାକୁଳାଙ୍ଗ
ଦ୍ୱାରାପାଇବାର ଏକାନ୍ତରୂପଶ୍ଵର ପ୍ରିସିଲୋଥାବାପ୍ରାଚୀ
ମୋ ମୋରୀରୀ, ରନ୍ଧା ସାମରମାଜାଲୋପଦ ଦା-
ରିଗ୍ରେଗମା ଦ୍ୱାରାପାଇବାର ଏକାନ୍ତରୂପଶ୍ଵରାମ୍ଭଦୀ
ହେବନ୍ଦି ଉନ୍ନିଜ୍ଞରୀଣିତ୍ୱରେ ଦା ଓରାଶ୍ଵାଗିଲୁ
ଉନ୍ନିଜ୍ଞରୀଣିତ୍ୱରେ ଦା ମୋରୀରୀ, ହେବନ୍ଦିତ୍ୱରେ
ଦାଇଦି ଦାତ୍ତିଗିରା ଦି, ରନ୍ଧା କ୍ଷେତ୍ରମେଧେର-
ମୀ ବ୍ୟଥିଦା ଗରୋଗଲ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଦିଲୀବାଦମି
ମିଦ୍ଦବନ୍ଦିଲ ସାହ୍ରାତାମନ୍ଦରୀଲୀ କାନ୍ଦିଜ୍ଞ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ଦିତାଶି, ମନ୍ଦାନ୍ତିଲୁଗନ୍ଦାଶ, କିରାଦିନ-
ପିଲୁଲାଦ, ହେବନ୍ଦି ଉନ୍ନିଜ୍ଞରୀଣିତ୍ୱରେ
ନୀରମନୀଦାଗନ୍ଧବ୍ୟନ୍ଦିଦୀପ ମିଦ୍ଦବନ୍ଦିଜ୍ଞ. ଅନ୍ତି-
ମାନିଶନ୍ଦାଗାର, ରନ୍ଧା ମେ ମେଶନ୍ଦିଜ୍ଞଲତା ନୀନାଶ୍ରୀ
ମନ୍ଦେଶ୍ଵରବାଶ, ବ୍ୟଥିଦା ଗରୋଗଲ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଦିଲୀ
କ୍ଷେତ୍ରମେଧେରାଶି ଦା ମନ୍ଦବାନ୍ଦନ୍ଦବାଶି ଶେଶା-
ଶ୍ଵେତ, ହେବନ୍ଦି ଉନ୍ନିଜ୍ଞରୀଣିତ୍ୱରେ ଦିଲୀ ଏରତ-
ାରିତୀ କ୍ଷେତ୍ରମେଧେରାଶି ଦା ଆକ୍ରେତେବେଦ.

ეკა ვაჟაყმაძე, უსრნალისტებიკის
ფაკულტეტის | კურსის სტუდენ-
ტის: პირადად ჩემთვის დიდი მნიშვ-
ნელობა ჰქონება პროფესორ ჰენ-
რიკ პაპროცის ლექციებზე დასწ-
რებას. თითოეულ ლექციას დიდი
გულისყურითა და ინტერესით ვუს-
მენდი. ჩნდებოდა უძრავი შეკითხ-
ვა, რომელზეც ამომწურავად გვპა-
სუხობდნენ ბატონი დავით ყოლ-
ბაა და მამა ჰენრიკ პაპროცი. მინდა დიდი მაღლობა გადავუხადო
უნივერსიტეტის რექტორატს ასე-
თი საინტერესო ადამიანების მოწ-
ვევისთვის.

თამუნა კვირკველია, შურნა-ლისტყისი ფაკულტეტის IV კურსის სტუდენტის კველაფერი ის, რაც ამ 10 დღის განმავლობაში ჩვენს უნივერსიტეტში ხდებოდა, მნიშვნელოვანი, საინტერესო და ნაყოფიერი იყო თითოეული ჩვენგანისთვის. ერთადერთი, რაც შემძლია გთხოვათ, ეს არის ის, რომ მათ დაბრუნებას საქართველოში მოუთმენლად დაველოდები.

19 ମାର୍ଚ୍ଚି, ୯୫ିଦା ଗ୍ରିଗ୍ରାମ ଫେରା-
ଦିଲ୍ ଶାକ୍ରେଲ୍ଲିବିଳ ତଥିଲିବିଳ ଉନ୍ନିକ୍ଷେର-
ଣିତ୍ତେତିଳ ସେଫରମାତା ଫାରଦାଶ୍ତି,
ପରିଜ୍ଞାନସାର-ମଳନ୍ତାଙ୍ଗଲ୍ଲେଖ୍ବୀ, ଶତ୍ରୁ-
ଧେନ୍ତ୍ତେଶ୍ବି ଏବଂ ସେବା ମନ୍ତର୍ଵେଶ୍ଵଳ ଶତ୍ରୁ-

ქელოთ ურთიერთობა, რითაც
ხელს შევუწყობთ ნმიდა გრიგოლ
ფერაძის ნარმოჩენას საქართვე-
ლოს საკეთილდღეოდ.

სოზარ სუბარი, სახალხო დამცველი: ჩემთვის დღიდი პატივია თქვენთან ერთად ყოფნა. გრიგოლ ფერაძის ცხოვრებასა და მოღვაწეობას სტუდენტობის დროს გავკეცანი. ამ ადამიანმა თავისი ცხოვრებისეული მრნაშით ძალიან დღიდი შთაგებჭდილება მოახდინა ჩემზე. წმიდა გრიგოლ ფერაძე სულით და ხორცით მართლმადიდებელი იყო, რასაც მთელი მისი ცხოვრება და მოღვაწეობა ამტკიცებს. სასიხარულოა, როცა ახალგაზრდებს საშუალება ეძლევათ, მსგავსი თვეოლს სხვადასხვა უძალლეს სასწავლებლებიდან მოწვევული პროფესორ-მასწავლებლები, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი პროფესორი, არქიმანდრიტი მამა ადამი; წმიდა გრიგოლ ფერაძის საზოგადოების თანათავმჯდომარე ილიკო ფერაძე; თბილისის დავით აღმაშენებლის სახელობის უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი ანზორ შარაშენიძე; პროფესორები: მერაბ გაჩინაძე, ვაჟა შებითიძე, ამირან მექებაშვილი, პოლონენის ელჩი საქართველოში და სხვ.

ინტელექტუალური თამაში „ჩვენ ვსწავლოთ ბიზნეს“

18 ମାର୍ଚ୍ଚି, ତଥିଲ୍ଲିସିଲ୍ 51-ୟ ସାଜ୍ଞା-
ରୀ କ୍ୟାନ୍‌ଡାଶି, ଗାମିରାତା ସାହାରିତାଏ-
ଲୋକ ସାହାରିତାରୁକ୍ଷିତ ଦା ସାହାରିତାଏ-
ଲୋକ ଗାନ୍ଧାରିତାକ୍ଷିତ ଦା ମେତାନ୍ତରେଖାକ୍ଷିତ
ସାମିନିସାଫରିକ ମିରିର ରନ୍ଧାନିଠିକ୍ଷେପୁଣ୍ୟ
ନିର୍ମାଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ତାମାଶି “ହିନ୍ଦୁ
ପରିବାରର ଦିଲ୍ଲିଯାରେ” ପରିବାରର ଦିଲ୍ଲିଯାରେ
ହିନ୍ଦୁରେ ମିନିଦା-କରନ୍ଦାନିସିଲ୍
କ୍ୟାନ୍‌ଡାଶି କାନ୍ଦାରିତା ଓ ମରିଦା କାନ୍ଦାରିତା
କ୍ୟାନ୍‌ଡାଶି କାନ୍ଦାରିତା କାନ୍ଦାରିତା

ჩატარდა მთხოვნედა-კრიზისის რაონის საჯარო და კერძო სკოლების გუნდებს შორის. პროექტის

ისტორიისა და ქრისტიანული კულ-
ტურის პატივისცემა, სკოლებს შო-
რის მეგობრული ურთიერთობების
დამყარება.

ინტელექტუალური თამაში გაიმართა ორ ასაკობრივ ჯგუფში: VII-VIII კლასები და IX- XII კლასები. თითოეული გუნდი შედგებოდა შეიძლი წევრისაგან და თან ახლდა მხარდამშერთა ჯგუფი. გულშემატკივრებს მომზადებული ჰქონდათ საკუნცერტო ნომრები: ხალხური სიმღერა, საგალობრელი და ქართული ცეკვა. თამაში გაიმართა საპატრიარქოს ახალგაზრდული ცენტრიდან მონოდებული დალუქული კონკრეტურით.

ინტელექტუალური თამაში
„ჩვენ ვსწავლობთ ბიბლიას“ გულთ-
ბილ და ობიექტურ ატმოსფეროში
ჩატარდა. ყველა გუნდს პერნძა სა-
შუალება, სრულყოფილად გამოივ-
ლინა გონებრივი და ინტელექტუა-
ლური შესაძლებლობა. შეჯიბრის
დასრულების შემდეგ გაიმართა
მოსწავლეთა მხატვრული შემოქმე-
დების კონცერტი.

კომპეტენტურმა უიურიმ დაასახელა უფროს სასკოლო ასაკში გამარჯვებული - 47-ე საჯარო სკოლა.

ლის გუნდი „მთაწმინდა“ (სკოლის დირექტორი – ირვა ხუციშვილი, გუნდის ხელმძღვანელი – ნინო ალექსიძე) და უმცროს სასკოლო ასაგეში გამარჯვებული – 51-ე საჯარო სკოლის გუნდი (დირექტორი – დავით ლაგვილავა).

47-ე საჯარო სკოლის გუნდის
წევრებმა: ნინო ბერიშვილმა (კაპი-
ტანი), ელენე ლვინიაშვილმა, სოფო

ებიტაშვილმა, ნინო კელენჯერიძემ, ოველა გარდოსანიძემ, კონსტანტინე ქარლაგავმ და სანდრო ტაბიძემ გამოიხატეს უდიდესი მაღლიერება თამაშის ორგანიზატორების მიმართ. გუნდის „მთაწმინდა“ კაპიტანს საჩუქრად სასულიერო ლიტერატურა გადაეცა.

ნინო საყვარელიძე

საქართველო ლიტერატურული ნილევალი კვიანაა

ბედნიერია ქვეყანა, რომელიც
ლუთისტშობელს ერვო. ბედნიერია
ერი, რომლის პატრიარქი უნიტინდე-
სი და უნეტარესი ილია მეორე გახ-
ლავთ. სწორედ ეს გასდევდა ლაიტ-
მოტივად გურჯაანის მუნიციპალი-
ტეტის სოფელ გურჯაანის საჯარო
სკოლაში ჩატარებულ ღონისძიე-
ბას.

კელო დაცუტურების 18 მარტს სოცფერ გურჯაანის სა-
ჯარის სკოლის სააქტო დარაბაზში, ჩატარდა
ფილმების ჩვენება, რო-
მელსაც ესწრებოდნენ ჩვენი სკო-
ლის მოსახლეები, მათი მშობლები
და პედაგოგები.

კათედრის ხელმძღვანელმა **ნანა კოპალიანმა**, რომელიც ამავდროუ-
ლად საქართველოს ისტორიისა დ-
რელიგიის ისტორიის მასწავლებე-
ლის, აღნიშნა, რომ „ეს ღონისძიებები
დროული და აუცილებელი იყო ბაგ-

A black and white photograph of a woman with dark hair and bangs, wearing a dark jacket over a white collared shirt. She is holding a lit candle in her hands. In the background, another person is visible, and a globe is partially seen on the right.

შევებისთვის, რადგან ჩვენი რწმენა
და უფალთან დაახლოება გაგვიყვ-
ლებს ცხოვრების როულ გზას და
ააცილებს ახალგაზრდებს დანაშა-
ულის ჩადენას. რამდენად მორჩმუ-
ნე იქნება ბავშვი, იმდენად სუფთა
ორგანიზმი ექნება და ადვილად
ძლევს ბოროტებას, არ მოექცევა
სხვისი გავლენის ქვეშ, რაც პჟა-
რად ხდება დღეს. უფალი ფარავ-
დეს ახალგაზრდობას XXI საუკუნის
ურთულეს გზაზე მშვიდობიანი
ცხოვრების დასამკაიღრებლად.

ისტორიის მასწავლებელმა, რომელიც რელიგიის ისტორიისაც ასწავლის, გამორთება მოსაზრება, რომ ასეთი ღრმისისგან ხშირად უნდა ჩატარდეს, რადგან დღეს საქართველოს გადარჩენა ჩემინის სიმტკიცეზეა დამოკიდებული. საინტერესო იყო პატრიარქის შესახებ ინფორმაცია — ერთად თავმოყრილი მისი შემოქმედებითი ცხოვრება და დიდი სიკეთები სასიამოვ-

ମୋହାର୍ଯ୍ୟିଣୀ ଏବଂ କ୍ରମାଗତିକୁ ପାଇଲୁଛି ଏହାରେ ଆଜିର
ଦିନ୍ବୟାଙ୍କର୍ତ୍ତାରେ ଉପରେ ଅଧିକ ପରିଚ୍ଛନ୍ନା ପାଇଲାମୁଣ୍ଡିତ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

თამარ გეროვანი

მარცხი თუ ლაუგონავების მიზანი?

ვაჟას უთქვამს: „ცუდადას რად უნდა მტერობა, კარგია მუდამ მტრიანი“, მართლაც კარგი და ლამაზია ჩვენი სამშობლო, თავისი ბუნებით, ტყით, მდინარეებით, ცივი წყაროებითა და ზღვით, თავისი მიხევულ-მოხვევული ქედებითა და ხევებით, დათოვლილი მწვერვალებით. აქ სულ სხვა მზე აასთებს. ამიტომაა, რომ უამრავი მტერი ჰყავს ამ პატარა ქვეყანას. ყველა სძინგნიდა და ჰკორტნიდა, აღმოსავლეთიდან თუ დასავლეთიდან, ჩრდილოეთიდან თუ სამხრეთიდან, მაგრამ საქართველო მაინც გადარჩა. ის ხომ ღვთის მშობლის წილზედრია, ის ხომ ვაჟას არწივის სტარია – იმედიანი და ბრძოლისუნარიანი, აკაეს ჩინგურის სტარია – მუდამ შეხმატებილებული და ერთ მუშტად შეერული, ილიას საქართველო – თერგსავით მოუსვენარი, შეუპოვარი და დაუმონავი. ჰკორტნეს და სძინგნეს გარეშე თუ შიდა მტრებმა. „ქუშმარიტად: არაეს ისე არ ემარჯვება ქართველი კაცის დამარცხება, როგორც ქართველ კაცს“, თუ ოდესმე დამარცხებულა ჩვენი ქვეყანა, ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი დალატი ყოფილა, მაგრამ ის მაინც გადარჩა და უკვდავია, როგორც მთის დაუშრეტელი წყარო, როგორც ბებერი მუხის ფესვებზე ამოზრდილი ყლორტი.

„ძლიერ მტერს შეუძლია შეულახოს ერს თავგოყვარეობა, ნაართვას მას მინა-ნებალი და უფლებანი, მაგრამ არ შეუძლია მოსპოს ამ ერის გულისტკივილი და სურვილი იმისა, რომ და-იბრუნოს დაკარგული“.

მართლაც რუსეთის იმპერიამ არაერთხელ წაგვართვა მინა-წყალი, შეგვილასა თავმოყარობა, მაგრამ ვერ მიახერხა ქართული ეროვნული სულის განადგურება და ვერ ჩაკლა უინი დამოუკიდებლობისაკენ სწროვისა. იყო დრო და რუსეთის იმპერიამ გააუქმა ქართლ-კახეთის სამეფო, მოგვიანებით და-იპყრო იმერეთი და მთლიანი საქართველო, რითაც სერიოზული საფრთხე შეეტმა ქართველ ერს. გვიდა დრო და დადგა ძნელბედობის სანა ქართველი ერის ისტორიაში – საბჭოთა რუსეთის ოკუპაციისა და საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში საქართველოს დამოუკიდებელი რესაუბლიკის დაპყრობისა და საოკუპაციო რეჟიმის დამყარებისა.

ମେଘବାନ୍ଦୀଙ୍କିତ, ସୁଲ୍ଲା ଅଳ୍ପି ବାନ୍ଦୀ, 1989 ଶିଳ୍ପି 9 ଆରିଲିଲ୍, ରୂ-
ଷେଟିଠାନ ହିମୋପବାନ୍ଦୀମା ସାହିତ୍ୟକାନ୍ତିକ ଶିଳ୍ପିଙ୍କରେ ରାଜ୍ୟମାତ୍ର ଗ୍ରେନାଗ୍ରୁ-
ଲାଫ ଓ ଆରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କରେ, ଏ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ପରିପାତାକୁ
ଦା ରୂପେତିବି ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କରେ ଉପରେ ରଖାଯାଇଛି । ଏହାର ପରିପାତାକୁ
ଦା ରୂପେତିବି ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କରେ ଉପରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ვისი მოქალაქეებიც“. მინასთან გაასწორა საცხოვრებელი სახლები, გაძარცვა და მითვისა ყველა წერილმანი. თვითმფრინავებისა და ტანკების შემზარავი ზმუშილი შიშის ზარს სცემდა უმნეო დედაკაცებსა და ბავშვებს, გაიხარა ქართული სისხლის ხილვით, გაანადგურა ხალხის ნაოფლარი, მაგრამ ვერ გაანადგურა ქართული ეროვნული სული, ვერ მოსპორის სწრაფვა დამოუკიდებლობისაკენ და „სურვილი იმისა, რომ დაიბრუნოს დაკარგული“.

ქართველი ერი არასდროს შეგუებია დამპყრობლის ბატონობდას. ის იბრძოდა და კელავ განაგრძობს ბრძოლას დამოუკიდებლობისათვის, დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნებისათვის, ისე როგორც იბრძოდა კოლონიური ჩავრცის წინააღმდეგ, ქართველებისა და საქართველოს გადასარჩენად. საქართველოს პოლიტიკური ელიტა კელავ განაგრძობს სამართლიან ბრძოლას ქეყნის გამოთლიანებისა და ეკონომიკურ-პოლიტიკური დონის ამაღლებისათვის, ისე როგორც იბრძოდნენ: ილია ჭავჭავაძე, აკაკი წერეთელი, იაკობ გოგებაშვილი, ვაჟა ფშაველა და სხვა მათი თანამოაზრები. მათი შემოქმედებაში გამოხატულია საქართველოს დამოუკიდებლობის დაკარგვით აღძრული სევდა, მათი შეუთასესებლობა სინამდიდოლესთან. მათ შემოქმედებაში მათვარია ეროვნული მოტივი, ბრძოლა ეროვნული დამოუკიდებლობისათვის, ოპტიმიზმი მომავლისა და გამარჯვების რწმენა. ქართველი ერი მომ არ შეგუებია მონიბას, ამის ნათელი მაგალითა რუსული რეჟიმის წინააღმდეგ ეროვნული მოძრაობები: გამოსვლა კახეთში, აჯანყება მთანენობში, აჯანყება იმერეთსა და გურიაში, ეროვნული მოძრაობის აღმავლობა საბჭოთა რევოლუციის წლებში, ეროვნული მოძრაობები XX საუკუნის ბოლოს და სხვ. ქართველი ერის სიძლიერე ასევე გამოიხატება იმაში, რომ დიდი ხნის მანიბლზე საქართველოს მოკვეთილი ისტორიული ტერიტორიები კელავ დედასამშობლოს დაბრუნდა, ჯერ – სამცხე-ჯავახეთი, ხორმი მოგვიანებით – აჭარა. აღსანიშნავია ის, რომ XX საუკუნეში ორჯერ მოხდა საქართველოს სახელმწიფო უნიტარი დამოუკიდებლობის აღდგენა.

ქართველი ერი ძლიერადია მიმით, რომ ძლიერი და ქეყუპოვა-
რია ქართველი დედა. ომი დაინტერი, – შეშფოთდა ქართველი
ჯარისკაცის დედა, მაგრამ იღუმალმა ძალამ მას მხნეობა შე-
მატა და გახსენა ილიას სიტყვები:

„ეჭა, ამ დღისთვის გაგიზარდე, მამულო შვილი,
სიცოცხლე მივეც, რომ, შეეძლოს შენთვის სიკვდილი“.

როცა გაიგო თავისი ერთადერთი პირმშოს დაღუპვის ამ-
ბავი, მუხლი მოეკვეთა, ხელები აღაპყრო ზეცისკენ და მთელ
ქვეყნიერებას კრულებას უპირებდა, მაგრამ კვლავ იღუმალმა
ძალამ ჩასძახა წმინდა ილიას სიტყვები:

„ნმინდაა იგი, ვისაც ეღირსა
მამულისათვის თავის დადება!

ქართველი დედა აღარ მიეცა სასონარკვეთილებას შეიღის გაღატევის გამო, ყველაზე მაღლა დააყენა პატრიოტული რონიბა და, როგორც სანიმუშო „ქართლის დედა“, ჰავებში აცმული, ხელაპყრობილი, ღმერთს ევედრებოდა:

„ღმერთო, სამშობლო მიცოცხლე!“
ვაის, გონი მიმართ დოკუსა და მითოვთ, წარადა მათ

აგვისტოს ომმა მრავალ დედასა და

ո. ոյս ցլոցա սայարտցելուս զցելա յշտեցի. ցամռնայլուսո
րւ իցմո և սոցելո պոցուո. մերած քցլուս դանցպատ ամիացո
ւ ենուու ցարտճա հցըն յշտեցի. մերած քցլուց դանցպատ,
զուունցնեցնեց տալցուրմլուան մանցուունեցի; տամած քց-
լուս ծոկո յարցո զայցպացո ոյս, մենցեարցա ցամռույցամցնեց
ամայցպատ. մեյլո և սոցելո ծացեցու մեյմուա. մենցեարցա ծ-
նօարցեճա զցելա. զոն ար մոցուու սոցել ցշմբատի սամձո-
արչեց: մենցուելո և սոցլուցու ու բառուցու ան բառունցու ա-
յու ըցցուոն եցլմթցանելուա. անցցեցնեցնեց ցացնեցյուլ
շմուլցեց. նցցցու նցցցու, մացրամ մերած քցլուս դցուու-
տու ց ցանսայցտրեծու սանցցեցեցու ու ոյս, զցելա յշտեցի
ս շնցցեճա ցանցցուրնեցեցու արուու գուցուու մցլոցարց
ցցաց, րուո մուսե շնցուու პուրնաւաճ մուսեաճ զալո սաժ-
ուունց նոնաշե, ասաեցլա ցցաց, ասաեցլա սայարտցելու.

დააფასა ხელისუფლებამ მისი საშობლოსათვის თავგან-ირვა და დააჯილდოვა ვახტანგ გორგასლის II ხარისხის ორ-ენით. სოფელ გუმბათში შენდება მისი სახელობის სპორტული მოედანი. მერაბ ჭელიძემ, სრულიად ახალგაზრდამ, ოც-ასცამეტი წლის ასაკში, ქვეყნის ტერიტორიულ მთლიანობას ესწირა ყველაზე ძირითადი რამ, რასაც საცოცხლე ჰქვია, აგრანამ მისი სახელი ხოლმა აღარ მოკვდება.

ვერც კი შევნიშნე, როგორ მიიღო თემაზ ისტორიული ხასიათი, მაგრამ აღნიშნული სარწმუნო წყაროები გვაძლევს პასუხს კითხვაზე: „მარცხი თუ დაუმთავრებელი ომი?“ – პასუხი ერთია, საქართველო არასდროს დამარცხდება, ქართველი რი კვლავ იბრძოლებს ტერიტორიულ მთლიანობისთვის, დაკარგულის დასაბუნებლად და ჩამონათვალში ყოველთვის თავისი ადგილი ექნება დამკვიდრებული მსოფლიოს დაოუკიდებელ სახელმწიფოთა.

ରାଜାକ ରାଜ୍ୟପାତ୍ର

„გამზრდების“ ლასასრული

ნანა ნანუაშვილი კაკაბეთის საჯარო სკოლის მეთაურებას ელია. მისი თქმით, იყო პერიოდი, როცა ლექსებს წერდა, თუმცა, ბოლო დროს, თავი დაანება. როცა აკავის პოემა „გამზრდელი“ ნაიყითხა, გაუჩნდა სურვილი ეს ამბავი სხვანირად დამთავრებულიყო. ამ მოკრძალებული ჩანაფიქრის განხორციელება გაკვეთილში მოცემულმა დავალებამაც გადააწყვეტინა. მას უნდა დაეწერა მცირე ესე თემაზე: „როგორი შეიძლება იყოს, ერთი მხრივ, ბათუს და, მეორე მხრივ, საფარ-ზეგის შემდგომი ცხოვრება.“

თამარ სუბიაზვილი

ნანა ნანუაშვილი: თავიდან ჩემეული ვერსია საფარ-ბეგის თვითმკვლელობით დაცასრულებ, მაგრამ შინაარსობრივად ძალიან პატარა მომეჩვენა. გაგრძელება დილით, სკოლაში წასვლამდე მოვიფიქრებ და ფურცელზე გადავიტანე. მისი დანერა არ გამჭირვებია, ალბათ იმიტომ, რომ ძალიან მოვინდომე. ჩემეული დასასრული სიუჟეტურად საკმაოდ განსხვავდებოდა თანაკლასელთა ნამუშევრებისაგან. უმრავლესობამ საფარ-ბეგი ბერად აღკვეცა, მე კი, ისეთივე განაჩენი გამოვუტანე, როგორც აღმზრდელმა საკუთარ თავს. მოქალაქებით გთავაზობთ ამ სტრიქონებს:

საფარ-ბეგი გაშტერებით,
უყურებდა მას მომაკვდავს,
ვერ ხვდებოდა მოძღვრის წადილს,
უცნაურს და გულმოსაკლავს.
ფიქრი ჰქონდა ზღვად და ქარად,
მაგრამ ის კი ვერ გაეგო,
გამზრდელს, ცუდი გაზრდილისთვის,
ღმერთთან ცოდვა რად დაედო.
ისე ძეგრდა მისი გული,
აუტეხა კედლებს ნგრევა,
თითქოს წამით შეჩერდა დრო,
თითქოს წამით გაქარა ყველა.
და ის წამიც გაწყდა უცებ,
საფარ-ბეგი გონს მოეგო,
თავის გამზრდელს, სისხლში მცურავს
გულზე წამლად გადაედო.
გონზე-მოსულ ჰაჯი-უსუბ
თავს მაღლა სწერა, ეუბნება:
ბოლო თხოვნა შემისრულე,
სანამ სული გამეცლება.
დარცხვენილი, შეშლილ სახით,
საფარ-ბეგი პასუხს აძლევს:
გისმენ, მითხარ, რაც გენებოს,
რაც შენს დაღლილ გულსა სწადდეს.
ჰაჯი-უსუბ ხმის კანკალით,
თავის გაზრდილს რჩევს აძლევს,
ეუბნება: თუ შენც ჩემებრ,
სოფლად ალარ გაგიმართლდეს,
იმ გზას მოჰკია, სათავა ახორა

ମେ ଝୁଲିମି ସ୍ରୀଜନ୍ଦିଲ୍ସ ଶମାକୁ,
ରାଗବାନ ପ୍ରଦେଶର ରାଜ୍ୟରେ
ମେହିଲାର ଆସି ତୁ ବ୍ରଦ୍ଧାଵତ ଲମ୍ବରିତାନ୍.
ନାନନ୍ଦ ପ୍ରଥା ଧାରିପାଇୟ,
କିଛିଏ ପରାଧୀ ଦେଇ ସରଫଳାଦ.
ତା ତୁ ସାଜମ୍ଭ ମୁଖତଳାଦ ନାବଦେଶ,
ବେଳାର ଗାଲିଲୋ ବ୍ୟାଲମା ପ୍ରଦେଶ,
ଶେମିତାବିଶ ନୀକପାଇଲୋ କ୍ଷେଣ,
ଗେହି ରିହେଲୁକୁ ଗ୍ରହନଦେଶ ମୁଦାର,
ତା ପାଇୟ ପରାଧୀ ମଧ୍ୟରେ
ତୁ ରିଲତିଶୀଳ ଆସି ଲିରଦା.
ନୀର୍ବନ୍ଦ ଆଶାଲ କ୍ଷେତ୍ରରୁବାଶି,
ଗାଗଗନ୍ଦିମିଲ୍ ରାଜ୍ୟ ନରଙ୍କ ଦେଇମା,
ମି କ୍ଷେତ୍ରାନାଶ ମାଶାବେଲା,
ରିଥବାନ କାପାଦ ଗାମନ୍ତରିଲମା.
ଦେଲିଲୋ ଯେ ତେବେ: ଗାପିପାଲ୍ୟ,
କାର-ମିଦାମିଲ୍ ରିଥିଶାଶ କ୍ଷେତ୍ର,
ତା ତାଲ୍ୟବନ୍ଦ ରାଜାତ ଶାପି,
ମାଶ ସାକୁଲିଲ୍ ଶିଖପାରା

* * *

საფარ-ბეგის უნგბურად,
მის თვალებში ცრემლი დუღდ
და უცარ გაბრძოლებით,
გულმა ის თქვა, რაცა სურდა
მეცოდები, ვაი როგორ,
უგუნურო ჩემთ თავო,
ეს რა ვქნი ახლა გზდები,
ომართი როგორ აამზნება.

ჰაჯი-უსუბ, ჩემი ცოდვით
 გახვრეტილი რომ გაქეს შუბლი,
 მინდა ტყვია დაგესესხო,
 მოვკლა გული დატანჯული.
 ესა თქვა და მან სასროლად
 შეაყენა ცხელი ტყვია,
 ცრემლით მორწყულ მის სახეზე,
 მწუხარება გაილია.
 და ესროლა გულს დაღალულს,
 გიუჟურ ფეთქვით გაწყდა ნამი,
 მიესვენა გამზრდელის მხარს,
 გამოზრდილ მომაკვდავი.

* * *

დადგა დილა, შავი დილა,
დილა გლოვის და გოლების,
პაჯი-უსუბ საფლავს მიჰყავთ,
სიტყვა ისმის შეცოდების.
საფარ ბევი სადღაც ველზე,
უპატრონიოდ დაუგდიათ,
ვინ დასტირის? ვინ წუხს მისთვის?
არვის არად ჩაუგდია.
ამ ამბავმა საზრელმა,
მიალწია ბათუს ყურად,
შეშფოთებით, გაოგნებით,
შეჯდა ცხენზე და კაცურად,
ცოლი იხმო, უთხრა: მე დღეს
სოფლის ველზე წაგალ ჩემო,
რომ ჩვენს კირას ის სანქალი.

ძიძიშვილი მოკასვები. არა, გული არ მისავენებს შენსა და ჩემს გასაყრელად, მაგრამ არ ვენა, რა დავტოვო ყვავე-ყორნების შესაჭმლად. ვიცი, ახლა რასაც მეტყვი, არ გენდომის აღადად ნახო, ჩენი გულის დამკარგრელი, ჩენს კერაზე რომ დავმარხო. მაგრამ ცოლი ეუბნება: მე შენს ნადილს არა ვძრახავ, როცა საფარ ბეჭები იპოვი, შენთან ერთად მეც დავმარხავ.

* * *

გაეშურა ბათუ სოფლად,
კითხულობდა ადგილს მისსას.
ძლივ-ძლიობოთ მეორე დღეს,
მიაშურა ველს საზიდარს.
ყვავ-ყორნებით დაფარული,
მისი გვამი ნადავლს გავდა,
ბათუს გულში დანახულით,
ცხელი ქარი ამოვარდა.
დაიტრა ძიძიშვილი,
თავის ნაბადს გაახვა,
მერე ცხენის დახმარებით,
მთში, სახლშის უკრ გასწია.
მიყვანა, დაასაკურა,
როგორც იყო წესი, რიგი,
მერე მინას მიაპარეს,
ყორნებისან თავოჯითი

* * *

აგერ უკვე წლები გადის,
ისევ მთაში ცხოვრობს წყვილი,
ბედნიერნი სიყვარულით,
ერთმანეთით კმაყოფილნი.
მათ ეზოში, როგორც დაღი,
მარმარილოს ქვა აგდია
და ზედ მართლად მინანერი
უძედობის საბაბია:
აյ მარხია საფარ ბეგი,
თვით მოკლული ცხელი ტყვიით
უგუნური, მარჯო მაინც,
დატანჯლი სწნანელით.

